

китѣ върбовченци не може да бждатъ вече „вразумявани“ съ какъвъ да било режимъ на камшика! Наопаки, време е ние тамъ, въ голѣмия градъ, да се „вразумимъ“ поне за напредъ...

Презъ годинитѣ на свирепостъта изъ Бѣлоградчишко се е проявилъ кжсъ и дребенъ стражарь: той биелъ, той избивалъ. (Попадналъ е една нощъ въ ржцетѣ му и моя Петъръ — младиятъ учителъ — музикантъ. Спасила го е селската му коравина и съобразителностъ: можилъ е да избѣга). И ето, тоя стражарь, това „плашило“ на околията една нощъ по свой редъ е изчезналъ „безследно“ Властьта открила, въ кое село е „потъналъ въ дънъ земя“ нейното „плашило“. Но отъ Бѣлоградчикъ благоразумно потушили работата. Това е било следъ окръжнитѣ избори. А тъкмо селото, въ което е изчезналъ терористътъ стражарь, е било гласувало цѣло за властьта! Управляващитѣ не сж знаели, че селата сж се споразумѣли предварително, кои какъ ще гласуватъ въ окръжнитѣ избори. Селскитѣ водители съобразили, че ако оставятъ народа да гласува, както си той знае, правителственитѣ кандидати не ще получатъ ни десетъ на сто отъ гласоветѣ. А околията е гранична, властниците — бѣсни, ще устроятъ изкуствена афера, та пакъ ще затварятъ, ще биятъ, ще избиватъ. И ето, ржководнитѣ хора опредѣлили, кои села какъ ще гласуватъ. Така на нѣкои по малки селца се е паднало да сж изцѣло за правителствената листа. А после вече отмѣстителнитѣ сили всрѣдъ на-